

til, at det er indregistreret, det er tilstrækkelig „Hjemmel“. Man vil formentlig, efter at dette er kommet offentligt frem, udarbejde en ny Instruks til Registratør. Men noget saadant løser heller ikke Spørgsmaalet, ganske særlig ikke for de gamle Varemærkers Vedkommende, som nu en Gang er indregistreret, og Tilfældet med de udenlandske Spillekort viser, at man kan købe sig Hjemmel til Brug af en vildledende Betegnelse, thi den Mand, der importerer Holmblads Spillekort, har ikke oprindeligt faaet dette Mærke indregistreret, han har købt Retten af en anden Mand, og paa den Maade vil man jo være i Stand til at erhverve sig „Hjemmel“ omtrent til hvad som helst, idet man ikke selv behøver at faa denne „Hjemmel“, men kan købe den. Lad os f. Eks. tage en dansk Fabrikant. Han kan faa indregistreret et Landsoldat-Mærke for en Cigar og kan benytte sig af dette Mærke et Aars Tid eller to Aar, hvorefter han kan sælge Fabrikationen af denne Cigar og dermed Mærket til en udenlandsk Fabrik, som paa denne Maade har sin Hjemmel i Orden og kan sælge den danske Landsoldat-Cigar, som bliver lavet i et fremmed Land, her i Landet, uden at nogen kan gøre ham noget som helst derfor. Derfor vil jeg henstille, at man fjerner disse to Ord: „uden Hjemmel“ fra Lovens § 4, de maa helst forsvinde, ja, for Resten maa helst hele den nævnte Tilføjelse til § 4 forsvinde. Hvis den ikke forsvinder, maa der tilføjes et „og lignende“ efter Oprensningen af de forskellige forbudte Mærker, saaledes at man vil være i Stand til at ramme danske Navne paa udenlandske Varer som f. Eks. Dana, Dano, Dania, Tordenskjold, Absalon o. s. v.

Jeg maa dernæst holde for, at Bødegrænsen maa sættes op. Der blev i sin Tid anlagt Sag mod Importøren af de bekendte tyske Filtsaaler: Dania-Filtsaaler, og han blev idømt en Bøde paa 300 Kr. Men hvis det havde været, efter at § 4 i Loven om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse var blevet ændret, vilde Bøden højst kunne være sat til 200 Kr. Derfor bør man spare den Tilføjelse, der er indført til § 4, og ændre § 1 saaledes, at der i denne Paragraf i Stedet for „urigtig Angivelse“ og „urigtig Betegnelse“ kommer til at staa: „urigtig eller vildledende Angivelse“ og „urigtig eller vildledende Handel“.

Det virkningsfuldeste og absolut mest betryggende vilde dog være Gennemførelsen af mit principale Krav: at alle fremmede Varer, som kan mærkes, skal forsynes med Mærket: „Udenlandsk“ eller Navnet paa

Frembringelseslandet. En ringe Begyndelse hertil findes i den nu saa ofte nævnte Lovs § 14, der bemyndiger Handelsministeren til efter Samraad med Hovedorganisationer for dansk Erhvervsliv at fastsætte bl. a., at Varer i Detailsalg kun maa sælges eller udbydes til Salg med Angivelse af, om Varen er dansk eller udenlandsk, eller af dens Frembringelses- eller Oprindelsessted. Denne Bestemmelse, der kunde være et udmærket Vaaben i Ministerens Haand, og som, hvis den blev rigeligt udnyttet af den danske Industri, ogsaa kunde være i særdeles høj Grad beskyttende for dansk Industri, er hidtil blevet meget lidt benyttet, og det er ganske uforstaaeligt, at Industrien, der ellers stiller saa stærke Krav til Beskyttelse, ikke har sat kraftigt ind her paa dette Punkt, hvor dog Sandsynligheden for kraftige Beskyttelsesforanstaltninger er til Stede. Hidtil er disse Bestemmelser kun gennemført for Tagpap, der oven i Købet ikke behøver at være fremstillet af dansk Raapap, for Pianoer, Tørellementer, elektriske Maa-lere, elektriske Maskiner, Dynamoer, Elektromotorer og Transformatorer samt emailerede og efterforzinkede Pladejernsvarer til Husholdningsbrug. Det maa nok siges at være et overmaade magert Resultat af denne Lovbestemmelse, der kunde faa overordentlig stor Betydning, men som hidtil har været uden Virkning for dansk Industri som Helhed. Hvis derfor denne § 14 skal blive staaende i Fremtiden, vil jeg henstille til den højtærede Minister selv at tage dette Spørgsmaal i sin Haand og gennemføre en Ændring, der ikke gør Ministeriets Initiativ afhængigt af Erhvervsorganisationer, som omfatter baade Producenter og Importører. Endvidere vil jeg henstille, at ogsaa Arbejdernes faglige Organisationer høres i disse Spørgsmaal, da Arbejderne jo er lige saa interesserede i en Beskyttelse for dansk Industri, naar det kan ske paa en Maade som denne, som de, der staar i Spidsen for Industrien, Aktieselskabsdirektørerne og Fabrikanterne, eller maaske endog mere interesserede. Denne Sag er i det hele taget saa vigtig, at den enkelte Mands delte Interesser ikke kan være afgørende, det er en Sag, der angaar hele vor Nation, og Ministeren bør med Styrke og Kraft gribe afgørende ind uden Hensyn til industri-drivende, der ogsaa er Importører, og hvis Interesser ikke er Befolkningens eller Samfundets Interesser. Skal Organisationerne høres, maa det kun være saadanne, der udelukkende repræsenterer producerende Firmaer. Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at der indenfor en meget betydende dansk